

trình khai hết đề gở tội. Vì thế, y chỉ bị kêu án 15 năm tù.

Vợ chồng Rôdenbơ là đảng viên Cộng sản trung kiên. Ra tòa, cả hai đều bị tử hình. Chánh phủ Mỹ sẵn sàng ân xá nếu họ chịu cung khai. Song họ cố tình nín lặng. Cả hai lên ghế điện vào tháng 6-1953.

Vụ Rôdenbơ đồ bề, một cặp vợ chồng dính líu vào tổ chức do thám của Akólép, bỏ trốn sang Anh. Họ được đưa vào một màn lưới gián điệp do một thiếu tá số viết đội tên giả Londên (35) cầm đầu. Tổ chức này cũng bị phá vỡ.

Mê hồn trận có nhiều lối vào nhưng rất ít lối ra. Trận chiến tranh lạnh càng khàn trương, mê hồn trận càng mở rộng. Vào mê hồn trận, biết bao người đã chết. Kẻ bị thương, hoặc may mắn thoát hiểm đều phải có tài xuất qui nhập thần. Và đây là phần thứ ba của cuốn Gián điệp Quốc tế :

Xuất qui nhập thần.

PHẦN THỨ BA

Xuất Qui Nhập Thần

I. - Từ 3Z đến 3T

Tiếng Ấn Độ có ba chữ Zan, Zar, Zamin, tức là tình ái, tiền bạc và đất ruộng, viết tắt là 3Z. Người Ấn cho rằng tội ác con người đều do 3Z mà ra. Tiếng Việt lại có ba chữ Tình, Tiền, Tham, viết tắt là 3T. Vì tình, tiền, và tham, một số người đã làm gián điệp cho địch. Oái oăm thay, cũng vì tình, tiền và tham mà đa số điệp viên hữu hạng từ đông sang tây, từ thế chiến thứ nhất đến thế chiến thứ hai, bị lột mặt nạ, kẻ phải vào tù, người ra pháp trường đền tội. Trong 3T, Tình là yếu tố nguy hiểm nhất. Bác sĩ Sốt, bực thầy gián điệp cộng sản, từng cứu sống Sít ta lin trong thế chiến vừa qua, người đã yêu không biết bao nhiêu đàn bà, tàn cuộc lại chết vì đàn bà. Kế mỹ nhân đã làm sụp đổ hai tổ chức do thám lớn nhất của Nga sô trong thời gian chống Hít-le, Giàn nhạc đỏ, và Rote Drei.

Chữ tình là cái chi chi ! Dưới mắt nhà điệp báo, đàn ông và đàn bà yêu nhau mới là một hình thái của tình yêu. Còn một hình thái khác, gọi là đồng tình ái. Vì mang bệnh đồng tình ái, nhiều người đã trở thành phản quốc. Đối với người Việt, sống trong khung cảnh lễ giáo, đồng tình ái là một danh từ mới lạ. Đàn ông thích ân ái với đàn ông, đàn bà thích ân ái với đàn bà, như vậy là đồng tình ái. Tại Âu châu bệnh này rất phổ biến. Phổ biến rộng như ở tại những nơi không có đàn bà, như nhà giam, trại lính. Một số quốc gia coi đồng tình ái là hình tội. Luật nước Pháp bảo vệ thanh niên cho tới tuổi 21, chống lại bọn đồng tình ái. Kẻ mắc chứng này thường bị xã hội khinh rẻ, không được làm công chức cao cấp, nên do thám cộng sản đã lợi dụng để kết nạp. Nếu không làm việc cho Nga sô thì bị phanh phui, mất hết danh dự và địa vị, bởi vậy người mắc bệnh đồng tình ái thường nhắm mắt bước vào vũng bùn gián điệp.

Mít-tin và Mát-seo là trường hợp điển hình.

Hai nhà toán học Mỹ hữu danh này đã trốn sang Nga sớm, mang theo những bí mật của Quốc an Xã. Là nam giới mà họ yêu nhau như tình nhân, cũng ghen tuông, cũng chung chạ như chồng vợ. Năm lên mười chín, Mít-seo thí nghiệm đồng tình ái với gà và mèo. Ở trường, Mít-seo ghét cay ghét đắng con gái. Mít-seo và Mát-tin còn chụp ảnh trần trường với nhau. Cuộc ra đi của Mít-seo và Mát-tin làm các cơ quan điệp báo tây phương giật mình, đề cao cảnh giác đối với những nhân viên đồng tình ái.

Rét (1) giám đốc Phần gián Áo quốc, bị lột mặt nạ năm 1913 là gián điệp cho Nga, đã mang lại một bằng chứng ghê gớm của bệnh đồng tình ái. Đại tá Rét đã bán cho Mạc tư khoa chương trình động viên, kế hoạch bố phòng và tấn công của Áo. Rét còn tố giác những người Áo do thám trên đất Nga và những người Nga làm việc cho Phần gián Áo. Y là con thứ chín của một viên chức hỏa xa. Gia đình nghèo, nhưng Rét là cậu bé thông minh nên năm 17 tuổi đã trúng tuyển vào trường quân sự. Tại đó thanh niên xa nhà, xa phụ nữ, thường mắc bệnh đồng tình ái. Và y đại dột bắt chước đề rồi không bỏ được. Năm 23, y tốt nghiệp sĩ quan. Sĩ tề phan (2) con trai một viên chức ngân hàng, được cha giới thiệu với Rét đề xin nhập ngũ. Sắc đẹp trai trắng của gã thiếu niên 17 tuổi làm y say mê. Y đỡ đầu cho Sítêphan, cho tiền, cho đồ đạc, cưng như trứng mỏng. Ít lâu sau Rét bắt y cam kết không được lấy vợ. Mọi tình ngang trái tiếp tục, y tiêu tốn không biết bao nhiêu là tiền.

Riêng cái đức ăn diện và xài tiền như nước của y cũng đủ nguy rồi, phương chi còn dèo thêm 'chàng' nhân tình Sítêphan nữa. Nợ như chúa Trôm y bị rơi vào cạm bẫy 3T của gián điệp Nga. Lễ nào thượng cấp của y không biết y mắc bệnh đồng tình ái? Vào nhà y nhìn cách trang trí sặc mùi đàn bà,

(1) Alfred Rgd. (2) Stefan.

I. — Từ 3Z đến 3T

Tiếng Ấn Độ có ba chữ Zan, Zar, Zamin, tức là tình ái, tiền bạc và đất ruộng, viết tắt là 3Z. Người Ấn cho rằng tội ác con người đều do 3Z mà ra. Tiếng Việt lại có ba chữ Tình, Tiền, Tham, viết tắt là 3T. Vì tình, tiền, và tham, một số người đã làm gián điệp cho địch. Oái oăm thay, cũng vì tình, tiền và tham mà đa số điệp viên hữu hạng từ đông sang tây, từ thế chiến thứ nhứt đến thế chiến thứ hai, bị lột mặt nạ, kẻ phải vào tù, người ra pháp trường đền tội. Trong 3T, Tình là yếu tố nguy hiểm nhứt. Bác sĩ Sốt, bực thầy gián điệp cộng sản, từng cứu sống Sít ta lin trong thế chiến vừa qua, người đã yêu không biết bao nhiêu đàn bà, tàn cuộc lại chết vì đàn bà. Kế mỹ nhân đã làm sụp đổ hai tổ chức do thám lớn nhứt của Nga số trong thời gian chống Hít-le, Giàn nhạc đỏ, và Rote Drei.

Chữ tình là cái chi chi ! Dưới mắt nhà điệp báo, đàn ông và đàn bà yêu nhau mới là một hình thái của tình yêu. Còn một hình thái khác, gọi là đồng tình ái. Vì mang bệnh đồng tình ái, nhiều người đã trở thành phản quốc. Đối với người Việt, sống trong khung cảnh lễ giáo, đồng tình ái là một danh từ mới lạ. Đàn ông thích ân ái với đàn ông, đàn bà thích ân ái với đàn bà, như vậy là đồng tình ái. Tại Âu châu bệnh này rất phổ biến. Phổ biến rộng nhứt là tại những nơi không có đàn bà, như nhà giam, trại lính. Một số quốc gia coi đồng tình ái là hình tội. Luật nước Pháp bảo vệ thanh niên cho tới tuổi 21, chống lại bọn đồng tình ái. Kẻ mắc chứng này thường bị xã hội khinh rẻ, không được làm công chức cao cấp, nên do thám cộng sản đã lợi dụng đề kết nạp. Nếu không làm việc cho Nga số thì bị phanh phui, mất hết danh dự và địa vị, bởi vậy người mắc bệnh đồng tình ái thường nhắm mắt bước vào vũng bùn gián điệp.

Mít-tin và Mát-seo là trường hợp điển hình.

Hai nhà toán học Mỹ hữu danh này đã trốn sang Nga cũ, mang theo những bí mật của Quốc an Xã. Là nam giới mà họ yêu nhau như tình nhân, cũng ghen tuông, cũng chung chạ như chồng vợ. Năm lên mười chín, Mít-seo thí nghiệm đồng tình ái với gà và mèo. Ở trường, Mít-seo ghét cay ghét đắng con gái. Mít-seo và Mát-tin còn chụp ảnh trần trường với nhau. Cuộc ra đi của Mít-seo và Mát-tin làm các cơ quan điệp báo tây phương giật mình, đề cao cảnh giác đối với những nhân viên đồng tình ái.

Rét (1) giám đốc Phần gián Áo quốc, bị lột mặt nạ năm 1913 là gián điệp cho Nga, đã mang lại một bằng chứng ghê gớm của bệnh đồng tình ái. Đại tá Rét đã bán cho Mạc tư khoa chương trình động viên, kế hoạch bố phòng và tấn công của Áo. Rét còn tố giác những người Áo do thám trên đất Nga và những người Nga làm việc cho Phần gián Áo. Y là con thứ chín của một viên chức hòa xa. Gia đình nghèo, nhưng Rét là cậu bé thông minh năm năm 17 tuổi đã trúng tuyển vào trường quân sự. Tại đó thanh niên xa nhà, xa phụ nữ, thường mắc bệnh đồng tình ái. Và y đại dột bắt chước đề rồi không bỏ được. Năm 23, y tốt nghiệp sĩ quan. Sĩ tề phan (2) con trai một viên chức ngân hàng, được cha giới thiệu với Rét đề xin nhập ngũ. Sắc đẹp trai trắng của gã thiếu niên 17 tuổi làm y say mê. Y đỡ đầu cho Sítêphan, cho tiền, cho đồ đạc, cưng như trứng mỏng. Ít lâu sau Rét bắt y cam kết không được lấy vợ. Mỗi tình ngang trái tiếp tục, y tiêu tốn không biết bao nhiêu là tiền.

Riêng cái đức ăn diện và xài tiền như nước của y cũng đủ nguy rồi, phương chi còn đeo thêm "chàng" nhân tình Sítêphan nữa. Nợ như chúa Trôm y bị rơi vào cạm bẫy 3T của gián điệp Nga. Lễ nào thượng cấp của y không biết y mắc bệnh đồng tình ái? Vào nhà y nhìn cách trang trí sặc mùi đàn bà,

(1) Alfred Redl. (2) Stefan.

ai cũng thấy, Phải chăng người ta cố tình làm ngược, sợ làm hỏng binh nghiệp của viên đại tá tình bạo lỗi lạc? Sự làm ngược này, nếu có, đã làm thương tổn tới nền an ninh nước Áo.

Phurong ngôn có câu «Cờ bạc là bác thẳng bản, cờ nhà bán hết, tra chân vào cùm». Thật vậy, nếu không vì đen đô thì đại úy Phờ ren (3) không lao đầu vào đường phản quốc, thì người hùng của đại chiến thứ hai, từng tham dự 32 phi vụ chiến đấu tại Anh quốc, được thưởng huy chương, từng dự chiến tại Cao ly không đến nỗi bị phạt 10 năm khổ sai. Phờ-ren có cái tật mỗi tuần phải đồ đen hai, ba lần. Vì thế, y mắc nợ cả chục ngàn đô la. Đánh bạc thua chừng nào, đại úy Phờ ren uống rượu say chừng nấy. Sau một cơn say hai ngày, y chợt nghĩ ra một phương kế kiếm tiền thơ mộng. Nửa đêm, y tới tòa đại sứ sô viết tại Hoa thịnh đốn, ném vào sân một bức thư sau đây :

(Gởi cho người liên hệ)

«Tôi có thể cung cấp cho quý ông những tin tức hệ trọng, đó là họa đồ các võ khí, và nhiều tin tức khác. Tôi muốn lấy tiền mặt 25.000 đô la. Yêu cầu giữ bí mật tuyệt đối, vì tôi là nhân viên Không quân Hoa kỳ. Quý ông hãy tới gặp tôi tại phòng 1877, khách sạn Nu-Otkơ (4) thị trấn Nữu ước. Quý ông hãy cử một người quen thuộc với các khí giới tối tân của không quân Hoa kỳ đề thương lượng với tôi. Khi tới, hãy mang theo thư này đề tự giới thiệu. Lần nữa, tôi yêu cầu quý ông giữ bí mật kẻo tôi có thể bị tội nặng.

Một sĩ quan không quân Hoa kỳ».

Như Phờ-ren dự tính, một người lạ mặt tìm đến phòng 1877 với lá thư giới thiệu. Y mang tài liệu ra hăng say giải thích, và kỳ kèo bớt một thêm hai không chịu bán rẻ. Nhưng y không nhận được đô la nào.

(3) George H. French. (4) New Yorker.

Người lạ mặt chìa chứng minh thư ra làm y tái mét không còn hột máu. Chứng minh thư FBI. Cơ quan an ninh theo dõi Phờ-răn từ lâu, khi thấy y rượu chè, bài bạc quá độ. Khi y ném lá thư vào sân sứ quán, nhân viên công an liên bang đã tới nhặt lấy. Ra tòa y bị lên án chung thân khổ sai. Sau đó được giảm còn mười năm. Mười năm cho kẻ tập sự gián điệp cũng không phải là ít vậy.

Đại úy Phờ-ren muốn làm gián điệp nên bị ngồi tù. Trong đời, còn có những kẻ thích ngồi tù về tội gián điệp mặc dầu chưa hề làm gián điệp. Đó là Ogòradi (5) người đàn bà duy nhất ở Anh quốc bị kêu án tử hình về tội gián điệp trong thế chiến thứ hai. Bị tử hình, chắc nàng phải là điệp viên cừ khôi, hoặc có nhan sắc kinh hồn làm đàn ông say mê đến chết. Sự thật nàng là một thiếu phụ đứng tuổi, kết hôn với một viên chức «sớm vác ô đi, tối vác về», và chưa từng dính líu tới công tác gián điệp. Đảo Oai-tờ (6) là một căn cứ quân sự được canh phòng chặt chẽ. Lính gác bắt gặp nàng vượt qua hàng rào kẽm gai Nặng đi tới đầu rúc hình chữ Vạn—cờ Đức quốc xã—bằng giấy tờ giả. Cảnh binh hỏi thì nàng ca ngợi Hít-le như thần thánh. Phản gián bèn theo dõi nàng. Bỗng nàng cắt đứt đường điện thoại liên lạc đảo Oai-tờ với Anh quốc. Khám nhà, người ta thấy bản đồ đảo Oai-tờ, với các vị trí phòng thủ. Đúng rồi, nàng là gián điệp Đức. Ra tòa nàng không chối, nàng còn khai là có liên lạc với một điệp viên quốc xã đồ bộ lên bờ bằng xuồng cao su.

Dĩ nhiên nàng bị tử hình, vì Anh đang đánh nhau với Đức. Sau đó, nàng được giảm còn 14 năm tù. Ngồi tù quá lâu, đâm buồn, nàng viết thư tâm tình với chồng. Đọc thư, sở Kiềm duyệt giữ mình như ngồi trên giầy điện. Thì ra, nàng chẳng liên lạc với điệp viên nào hết. Nàng vượt kẽm gai để mang chó đi tắm. Bị tình nghi, nàng bịa chuyện ra cho oai, thế thôi. Nàng không ngờ một phút «làm le» lại bị

(5) Dorothy Pamela O'Grady. (6) Wight.

lên án tử hình. Nhưng dù sao trò đùa của nàng đã làm chính phủ Anh mất một số tiền lớn để thay đổi hệ thống bảo vệ đảo Oai-tờ. Mãi đến năm 1949, nàng mới được trả tự do. Tòa án Anh nổi tiếng trên thế giới là sáng suốt mà cũng bị Ogòradi đánh lừa một cách tai hại. May là nàng chưa bị bắn.

Sitích (7) làm tới đại tá mà muốn làm hơn nữa, nên lòng tham - một trong 3T- đã xô y vào cam bẫy do thám số viết và lãnh án tù chung thân. Nếu đại tá Rét cộng tác trên mười năm với tình báo Nga mới đồ bề thì đại tá Sitích, người Thụy Điển kéo dài cuộc sống đi khuya về tắt tới mười lăm năm. Y không chơi bời, không rượu chè, không tiêu tiền như phá, song có hai yếu điểm : muốn làm giàu hơn nữa, muốn làm to hơn nữa.

Nắm được thóp y, Nga số trả thật nhiều tiền, nửa triệu cu ron, đồng bạc Thụy điển. Nga số lại phong y làm trung tướng Hồng quân. Sitích là sĩ quan không quân cao cấp, từng làm tùy viên quân sự tại Mỹ, y lãnh hàng tháng 750 đô la của gián điệp số viết. Y đã bán cho Nga số hầu hết các bí mật quốc phòng của Thụy điển. Y bị bắt vì tỏ ra quá hiếu kỳ đối với hồ sơ mật. Phản gián dùng Rôsen, tờ giấy của y, đề điều tra ngấm. Vợ Sitích, được chồng yêu tha thiết, còn ngạc nhiên không hiểu sao chồng lại làm gián điệp cho Cộng sản.

2— Kế hoạch tuyên mộ

Tuyên mộ nhân viên điệp báo không phải là chuyện hú họa kéo bà con vào cho đông, hoặc treo bảng «cầu hiền» ngoài cửa. Hoa kỳ đã áp dụng một chương trình tuyên mộ vô cùng khoa học. Trong thế chiến thứ hai, hồi C.I.A. còn là OSS, vì thời giờ eo hẹp và cấp bách nên người ta gửi thông tư cho các binh chủng để tìm người tình nguyện.

(7) Stig Wannerstrom.